

tvangsmæssigt indgreb – skulle udfærdiges en indstilling, der giver det bedst mulige grundlag for at træffe afgørelsen. Dette følger imidlertid af de almindelige regler om god forvaltningsskik, og det påhviler som hidtil dommeren at vurdere, om beslutningsgrundlaget er tilstrækkeligt.

Opregningen angiver de elementer, der som minimum skal indgå i indstillingen. Herudover kan der være behov for supplerende oplysninger under hensyn til den enkeltes sags særlige omstændigheder.

Ad nr. 1)

Kravet om, at indstillingen skal indeholde en redegørelse for, at betingelserne for en tvangsmæssig anbringelse er opfyldt, skal ses i sammenhæng med forslaget om at konkretisere kriterierne i forslagens § 40, jf. bemærkningerne hertil.

Ad nr. 2)

Tidligere iværksatte foranstaltninger, jf. forslagens § 38, stk. 2, udgør et andet vigtigt element, når der skal tages stilling til en eventuel tvangsmæssig anbringelse. Det samme gælder årsagerne til, at sådanne foranstaltninger ikke længere anses for at være tilstrækkelige.

Ad nr. 3)

Netop i sager, hvor der indstilles til tvangsmæssig anbringelse, er det vigtigt ikke ensidigt at beskæftige sig med manglerne og svaghederne. Derfor er det et udtrykkeligt krav til indstillingen, at der skal redegøres for de ressourcer, der findes i barnets familie eller i dennes omgivelser.

Ad nr. 4)

Den plan, der altid skal udformes, forinden et barn anbringes uden for hjemmet, jf. forslagens § 51, skal ligeledes indgå i indstillingen.

Ad nr. 5)

Endelig skal det af indstillingen fremgå, hvorledes barnet eller den unge stiller sig til anbringelsen. Med denne bestemmelse lægges op til, at der altid bør ske en orientering af barnet eller den unge, forinden der træffes afgørelse om tvangsmæssig anbringelse. Barnets reaktion herpå skal beskrives, og det er vigtigt, at denne pligt til at inddrage barnet eller den unge i processen ikke forveksles med et forsøg på at få barnet til at give samtykke. Derfor er det heller ikke fundet hensigtsmæssigt med en nedre aldersgrænse. Der vil naturligvis være tilfælde, hvor barnet er så lille, at det bliver meningsløst at beskrive dets holdning. Det må dog samtidig understreges, at selv ret små børn

har behov for at få vide, hvad der skal ske med dem. Barnet må på ingen måde presses til at have en holdning. Hvis barnet vægrer sig herimod, vil oplysningerne herom være tilstrækkelige til at opfylde kravet i bestemmelsen.

Til § 58

Bestemmelsen svarer til bistandslovens § 124 med den ændring, at advokatbistand skal tilbydes den unge, der er fyldt 15 år, under alle de sager, hvor den unge har partsstatus, og ikke kun i de tilfælde hvor den unge nægter at give samtykke.

Tilbudet om gratis advokatbistand skal sikre, at forældremyndighedens indehaver og andre med partsstatus får tilstrækkelig adgang til at gøre indsigelse med hensyn til sagens faktiske og retlige omstændigheder.

Forslagets stk. 1 indeholder en opregning af de sager, hvor indehaveren af forældremyndigheden skal have tilbud om advokatbistand.

Loven fastsætter, at der skal gives et tilbud om advokatbistand, men det er forældremyndighedsindehaveren, den unge eller andre berettigede, der afgør, om de vil tage imod tilbudet, og hvilken advokat de ønsker at lade sig bistå af. Kommunen kan ikke påtvinge forældremyndighedsindehaveren eller andre en advokat mod deres vilje. Der er imidlertid ikke noget til hinder for, at kommunen som en del af den almindelige vejledning opfordrer til at benytte sig af tilbudet.

Loven stiller ikke krav om, at de, der er berettigede til advokat, skal vælge hver sin advokat. Af retssikkerhedsmæssige grunde bør det tilstræbes, at fx indehaveren af forældremyndigheden og den unge, der er fyldt 15 år, får hver sin advokat.

Efter forslagens stk. 2 skal såvel forældremyndighedens indehaver som plejeforældrene have tilbud om gratis advokatbistand under en sag om flytning eller hjemtagelse af et barn eller en ung i privat familiepleje efter forslagens § 62, stk. 4. Plejeforældrene har i denne relation partsstatus og klageret, og de bør derfor have samme ret til advokatbistand som indehaveren af forældremyndigheden.

Som en følge af, at den unge, der er fyldt 15 år, er tillagt visse partsbeføjelser, skal der efter forslagens stk. 3 gives tilbud om advokatbistand til den unge i de sager, hvor den unge har partsstatus.

Tilsvarende synspunkter gør sig gældende i de tilfælde, hvor der træffes afgørelse om afbrydelse af forbindelsen m.v. efter forslagens § 55, stk. 3, eller om brev- og telefonkontrol efter forslagens § 106, stk. 2, vedrørende den af forældrene, som ikke har del i forældremyndigheden.